

ABSTRAKT

První část práce se zabývá teoretickými otázkami supervize, zejména pak supervizí v kognitivně behaviorální terapii. Praktická část je věnována mapování očekávání od supervize u frekventantů KBT výcviku v různých fázích výcviku (po 1. roce výcviku a po 4. roce výcviku, a před vstupem do výcviku) a očekávání od supervize u frekventantů výcviku v KBT supervizi. Jako hodnotící nástroj byl použit Dotazník očekávání od supervize (ABSS - Attitudes and Beliefs about Supervision Scale). Očekávání probandů s různou zkušeností se supervizí bylo porovnáno za účelem zjistit, v čem je shoda a kde se očekávání liší. Z výsledků vyplývá, že účastníci výcviku v supervizi (Supervizoři) zdůrazňují zejména význam sebereflexe a struktury, Mírně pokročilí a Pokročilí ve výcviku se ve svých postojích a očekáváních od supervize liší jen minimálně (větším důrazem na uvědomování si protipřenosu). Probandi, kteří se teprve do výcviku chystají (Začátečníci) a nemají žádné zkušenosti se supervizí, mají všeobecně vyšší očekávání od supervize, než frekventanti, kteří už výcvikem procházejí. Překvapením je zjištění, že sebereflexe a terapeutický vztah byly všemi kategoriemi hodnotitelů pokládány za nejvýznamnější. Účastníci základního výcviku i výcviku v supervizi pak byli hodnoceni svými lektory pomocí dotazníku kompetencí (SCQ – Dotazník kompetencí supervizora a TSQ- Dotazník kompetencí terapeuta). U skupiny Supervizoři se zdá, že očekávání a postoje k supervizi významně souvisí s kompetencemi stejného druhu. Tento trend je méně nápadný u osob v základním výcviku, kde se týká pouze oblasti terapeutických dovedností.

Klíčová slova: kognitivně behaviorální terapie, supervizor, supervizant, supervizní vztah, supervizní proces, intervenční strategie, sebereflexe, očekávání, kompetence, hodnocení.